

sabb helynek a gyermekmenhely mögött lévő területet tartja.

Faragó Ödön dr. kénytelen orvosi szempontokból perhorreszkálni az ujszegedi kombinációt, mert a jégpálya zaja zavarná a menhely gyermekeinek nyugalmaát és rossz hatással volna rájuk. *Weiner Miksa* szerint van Ujszegeden az ajánlottól sokkal alkalmasabb hely is. Főlemlíti Bécsét, ahol a jégpálya a *Stadtparkban* van. Legmegfelelőbb volna a villamos-végállomásnál a *gyermekjátsszótér*. *Holtzer Aladár* szintén az ujszegedi gyermekjátsszóteret tartja a legalkalmasabbnak. *Temesváry Géza* dr. a korcsolyázó-egyesület nevében szólal föl. Azt mondja, hogy a kultuszminiszter egyenesen kötelezi azokat a városokat, ahol sok diák van, korcsolyázópálya föntartására. A Mars-teret tartja a legmegfelelőbbnek. Ott vízvezeték is van, a térség teljesen szabad s ami a legnagyobb előnye: a város belsejében fekszik.

Balogh Károly legjobb helynek tartaná a *Cserepes-sort*, ahol — viz is rendelkezésre áll. *Weiner Miksa* jó helynek tartja a *Cserepes-sort* is, csak messze van.

Turcsányi Imre dr. csatlakozik *Weiner Miksa* indítványához. Az ujszegedi gyermekjátsszó-tér szerinte is kifogástalan hely és különben is a sport-életet teljesen Ujszegedre kell terelni. *Wimmer Fülöp* azt hiszi, hogy a helykérdés *Weiner Miksa* indítványával megoldást nyert és a bizottság egyöntetűleg az ujszegedi gyermekjátsszó-tér mellett foglal állást.

A bizottság ezután nyolc szavazattal négy ellenében úgy határozott, hogy a *Cserepes-soron* lévő területet ajánlja a tanácsnak korcsolyapálya céljaira.

Majd a korcsolyázó-egyesületnek adandó rekompenzáció kérdésével foglalkozott a bizottság. *Wimmer Fülöp* szerint arról van szó, hogy mekkora százalékot adjanak az egyesületnek avulás címén. Azt indítványozza, hogy a régi korcsolyapályát és pavillont megváltását a város teljes egészében vállalja magára, illetőleg mondja ki a bizottság, hogy a korcsolyázó-egyesület beruházását átveszi s ennek ellenében a *Cserepes-soron* állandó jellegű jégpályát létesít, amelyet aztán az egyesületnek átenged. *Bokor Pál* szerint nem arról lehet csak szó, hogy megváltás címén mennyit fizessen a város a korcsolyázó-egyesületnek. *Wimmer Fülöp* szerint az egyesületet, ha már a régi helyétől és befektetéseitől megfosztják, életképessé kell tenni. Idehez pedig az kell, hogy a város az új beruházást teljesen magára vállalja. *Weiner Miksa* azt indítványozza, küldjenek ki szűkebbkörű bizottságot azzal a megbízatással, hogy a pénzügyi kérdésben a korcsolyázó-egyesülettel tárgyalásokat folytasson.

A bizottság *Weiner Miksa* indítványát egyhangulag magáévá tette. Nyomban megválasztotta ezután a szűkebbkörű bizottság tagjait, akik a következők: *Balogh Károly*, *Turóczy Mihály* dr., *Pick Mór*, *Temesváry Géza* dr. és *Weiner Miksa*. Az ad-hoc bizottság utasította a szűkebbkörű bizottságot, hogy a jégpálya finansziális ügyeiben a szegedi korcsolyázó-egyesülettel a tárgyalásokat kezdje meg s azok eredményéről a nagybizottság legközelebbi ülésén számoljon be. Ezzel az ülés véget ért.

Tisztelettel értesitem a nagyrabecsült hölgyközönséget, hogy **kézimunka-üzletet létesítfiem**, ahol

kizárólag csak a legfinomabb **kézimunkák** szerezhettek be és amelyek izlés,

minta és összeállítás tekintetében a legkényesebb igényeket is kielégítik. — Mintaimat csakis eredeti iparművészeti tervezések alapján készítik és állítják össze. Megrendeléseket elfogadok ruhákra, blousokra, terítékekre, *bonne-femme*okra stb. meglepő olcsó árak mellett.

Az igen tisztelt hölgyközönség szíves pártfogását kér

Schaffer Karolina
SZEGED,
Széchenyi-tér 8., II. emelet.

Szerdán, csütörtökön
és pénteken:

Nagy szenzáció.

Frosso
Ember vagy automata?

Minden előadásban fellép.

Ezen napokon d. u. 4 és 5 óra
közt a Neumann M. cég Kárász-
utcai kirakatában látható.

Bemutatásra kerül még:

A zsidónő

Klasszikus irodalmi műfilm
4 felvonásban, Walter Scott
regénye után.

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

Pénztárnyitás délelőtt 10—1-ig,
délután 3 órától.

Helyárák, mint rendesen.

**Tisza István állást szerez
egy árvalánynak.**

— Az óvónő protektora. —

(Saját tudósítónktól.) Még a politikai elvakultság amaz áldozatai, kik kétségbe vonják *Tisza István* böles államférfiúi képességeit, sem térhetnek napirendre a miniszterelnök emberi nagysága fölött. Valakit csak csodálni lehet, ha milliónyi elfoglaltsága, országot kormányzó gondjai mellett kis polgárok, a hozzáforduló szegények, árvák, elhagyottak százainak ügyes-bajos dolgát sem hagyja figyelmen kívül. Az emberi energiának és a jószívűségnek oly lélekemelően ritka és szép találkozása ez, mely előtt csak csodálattal és elismeréssel állhatunk. Irhatnánk apró eseteket százsámra szegény munkásokról, akik reménykedve elgyalogolnak Gesztre, szívszorongva motyogják utközben szépen kicirkalmazott mondanivalójukat és amikor eléje kerülnek a kegyelmes urnak, mégsem úgy szólalnak meg, ahogy tervezték, őszintén elsirják bajaikat, mert az, akiben egy hatalmas, de hideg urat sejtene, lehajolt hozzájuk és úgy beszél velük, mintha jó-maga is közülük való ember lenne. Irhatnánk földhözragadt kálvinista diákokról, akik az ő segítségével messze idegenbe végzik tanulmányaikat.

Ezuttal egyetlen esetet említünk itt fel a sok közül.

El Nagyváradon egy derék öreg ur, *Matkó Benjámín* ipariskolai tanító. Volt egy nevelt leánya, akit két éves korában vett magához, anyátlanul, apátlanul, s azóta eltelt *Matkó* ur életéből tizenhat esztendő. A leány — *Puskás Ilonka* a neve — elvégezte az óvónői tanfolyamot s állás után nézett. Nem kapott sehol. *Matkó* tanító ur megpróbált sok mindenfélét, hiába. Ekkor eszébe jutott, hogy írni fog Magyarországi miniszterelnökének, ő, aki nem is ismerte *Tisza Istvánt*, csak egyszer látta valahol az utcán. Annak rendje-módja szerint meg is írta a levelét. És végződött a levél ilyenformán:

... tizenhat évig viseltem gondját ennek a szegény kis leánynak, most megnőtt, nem vagyok abban a helyzetben, hogy továbbra is gondját viselhessem. A kegyelmes ur kezeibe teszem le a sorsát ...

A levélben egy óvónői állást kért a szegény árvalány részére.

Három nap múlva érkezett egy sürgöny. *Tisza István* tudatta, hogy járt a kultuszminiszteriumban, kereste *Puskás Ilona* írásait, de nem találta. Küldjék azonnal az írásokat. Ha csak van rá mód, álláshoz juttatja a szegény árvalányt.

Persze, arra nem igen számítottak *Matkók*, hogy a dolog ilyen rohamosan fog elintéződni. Még be sem adták a kérvényt. Hamar előszedték tehát *Puskás Ilona* írásait.

Egy hét sem telt el, az árvalány állásban volt Mezőgyán községben. Ott ült az óvodában, úgy tűnt föl szegénynek az utolsó tíz nap eseményei, mint egy színekkel teli mese a gyermekkorból. Egy mese, amelyben szó van egy kis árva gyermekről s egy hatalmas urról. Az árva elmegy a hatalmas urhoz, azt mondja neki:

— Uram, add, hogy boldog lehessenek.

És a nagy ur pontosabban, mint a leglekiismeretesebb hivatalnok, eljár a kérdésben, hogy eleget tegyen egy szegény gyermek kívánságának.

A mezőgyáni óvodában mindennapi imádásába foglalja egy boldog árvalány az ő boldogsága megszerzőjének, *Tisza István* grófnak nevét. Áldást könyörög a mindenhatótl annak az embernek, akinek nevét, lelke nagy kiválóságát odafenn az országházban nem kiméli az ellenzék gyűlöletének iszapja.